

Iver P. Bakken (f. N. Fron)

B-4

De var litt åver sju år da de bejynte å jøte, seer u
fyste gången, de var bare um våren de, men så ittepå
jøtte e haile såmmåren. E jøtte på setern i fjelli. De va no
summe tii at dom va borte kryttyra sa n måtte drive ute næsten både
natt å dag. Reist dom av gale så kom e te å flug ette um.
Dæ rægna, va vont vær summe ti, summe ti va dæ rikti fint ver.
Dæ va budeio på setern xxxxxxxx De va flæiri xxxx jæhlsveine
på setrom. Dæ va fæk flæire setre tett samen, så dæ va messom ei
bygd. Dæ va e sæl m kalla å så va dæ ståbel, el. fjos kalla m dæ
no. i så va dæ háilyu! Dæ va summe stan, vinterstuggu sám karvin
låg xx ti om vintern. Dom låg innafær -- ja på setern å
å kjørde ve åt settern. Dom kjørde inn høie å. (Hva gjorde
di med det di laga?) Dom kjørde hin ñx dæ om høosten. Ha de
hæilz xx te høustlæja, kjørde dæ him å selde dæ. (Har du hørt noe
til skømt der oppo?) Nei, e såg no æillær nogo tå di e, (Var det
noen andre som hørte det?) E hørde itt dæ va nogon sám såg dæ e
dæn tia, da, ja dær xam e for. E hørde no dom talå på dæ, veit du.
-- E jøtte i sju såmre. Å da tent e rá di gala sam e jøtte fyste
åre. Dær va ex me å kjørde å slo a slikt. Så trea åre xxx dom å
ville hyre me att att, dær sám e ha våre hæile tia å jøtt. Å så
vitt e ha fått flætt, så fekk e bruv frå her at e skull få kæmha
hit. Dom kom frå onkel minne nei dala her. Han sunte tikket.
(etc.)